

[Ministeren for Grønland.]

indsats af et stort antal flyvemaskiner fra den amerikanske og canadiske rednings-tjeneste, ligesom en catalina fra Icelandair blev stillet til rådighed for eftersøgningen. To danske militærcatalinaer blev afsendt herfra, men nåede kun frem til Keflavik i Island. Det tyske fiskerihjælpekib „Poseidon“ og den færøske trawler „Fiskanes“ ydede værdifuld assistance. Fra dansk og grønlandsk side deltog marinekutteren „Teisten“ og Handelens motorskibe „Umanak“ og „Disko“. Endvidere ydede en række mindre fartøjer værdifuld assistance ved afsøgningen af skærgårdsområdet omkring Kap Farvel. Det drejer sig om skonerterne „Søkongen“, „Blåhval“ og „Remmesæl“, motorkutterne „H. J. Rink“ og „Serfaq“ samt motorbådene „Jens Jarl“, „Putut“, „Rasmus Berthelsen“, „Lars Møller“ og „Meldorf“.

Da der efter 6 døgn eftersøgning intet spor var fundet, indkaldte statsministeren til et møde, hvor man drøftede situationen, og efter en gennemgang af samtlige foreliggende rapporter og sagkyndiges udtalelser var der enighed om, at det ville være rigtigt at fortsætte eftersøgningen, da den mulighed ikke kunne afvises, at der endnu kunne findes overlevende fra skibet.

Samtidig blev Grønlands kommando anmodet om efter samråd med politimesteren og de udenlandske deltagere i eftersøgningen at hjemsende en samlet vurdering af muligheden for endnu at finde overlevende og nytten af og muligheden for at fortsætte eftersøgningen i det daværende eller i et mere begrænset omfang. Et nyt møde holdtes dagen efter i statsministeriet, hvor man gennemgik de seneste efterretninger og drøftede samtlige foreliggende oplysninger, herunder indhentede vurderinger og sagkyndiges udtalelser fra eftersøgningsledelsen i Grønland. Eftersøgningsledelsens vurdering gik ud på, at det måtte anses for udelukket endnu at finde overlevende, at fortsat eftersøgning kun kunne give oplysninger om, hvorvidt observerede genstande stammede fra m/s „Hans Hedtoft“, og at den egentlige eftersøgning derfor burde indstilles.

Herefter måtte vi om aftenen fredag den 6. februar med dyb sorg meddele, at Grønlandsskibet „Hans Hedtoft“ måtte anses for

forlist og de ombordværende omkommet. Det besluttedes dog samtidig, at flere af de i Grønland stationerede fartøjer fortsætter med at gennemsøge det område, hvor der kan være mulighed for at finde spor efter det forliste skib, samt at skibe, der passerer området, skal holde skærpet udkig.

Gennem de 7 døgn, eftersøgningen varede, gennemsøgte fartøjer og flyvemaskiner et område på ca. 7 000 kvadratmil, hvilket svarer til et areal, der er større end Kattegat.

Vi er dybt taknemlige for den beundringsværdige indsats, der er ydet af samtlige deltagere i redningsarbejdet. Regeringen har gennem redningsledelsen ved eftersøgningens afslutning givet udtryk for vor taknemlighed. Det er en selvfølge, at regeringen senere ad de diplomatiske kanaler officielt vil takke de udenlandske deltagere for heltemodig og uforfærdet indsats.

I tilslutning til denne korte beretning om m/s „Hans Hedtoft“'s sejlads og tragiske ulykke skal jeg tilføje, at alle spørgsmål, der vedrører disse forhold, selvfølgelig vil blive nøje undersøgt af sø- og handelsretten i København. Retten har fået tilstillet alt foreliggende materiale.

Endvidere skal jeg udtale, at det er en selvfølge, at der i størst muligt omfang vil blive ydet økonomisk støtte til dem, der ved denne ulykkelige begivenhed har mistet deres forsørger.

Jeg er endvidere forvisset om, at den landsindsamling, der nu er iværksat i anledning af forliset, vil indbringe så store midler, at vi må blive i stand til at hjælpe de pågældende også på områder, hvor det efter de gældende bestemmelser er vanskeligt for staten at træde til.

Det er naturligt, at der i forbindelse med en så stor ulykke hos os alle må rejse sig mange spørgsmål, og at der, efter hvad der er foregået, må foretages noget. Efter henstilling fra Handelens styrelsesråd og direktion har regeringen derefter straks nedsat et udvalg til at behandle alle spørgsmål i forbindelse med besejlingen af Grønland og herunder også de spørgsmål, der blev fremdraget offentligt i forbindelse med dette forlis.

Jeg skal her kort omtale de vigtigste og finder det rigtigt især at gå ind på det centrale spørgsmål: om det er forsvarligt i det hele taget at besejle Grønland om vinteren.